

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 520/2024
25.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ бр. 487/24 од 15.04.2024. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 684/23 од 29.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.04.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ бр. 487/24 од 15.04.2024. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 684/23 од 29.02.2024. године учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези са чланом 246а став 4. у вези са чланом 45. став 3. Кривичног законика, у корист окривљеног АА.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К бр. 153/23 од 05.06.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 2 месеца.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то опојне дроге амфетамин, у количини од 43,25 грама. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем, као и да плати паушал у износу од 5.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 684/23 од 29.02.2024. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, па је преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици К бр. 153/23 од 05.06.2023. године, у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело

неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и одредио да ће се иста извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, док су жалба браниоца окривљеног, у преосталом делу и жалба Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у неизмениченом делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 684/23 од 29.02.2024. године јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва је поднео захтев за заштиту законитости КТЗ бр. 487/24 од 15.04.2024. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 246а став 4. КЗ у вези члана 45. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је другостепеном пресудом суд повредио закон у смислу члана 485. ЗКП, у корист окривљеног.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Николи Главашевићу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 246а став 2. КЗ је прописано да ко неовлашћено држи у великој количини супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге казниће се затвором од 3 до 10 година. Ставом 4. истог члана је прописано да ако је учиниоцу кривичног дела из става 2. тог члана изречена казна затвора, та казна не може да се изврши на начин предвиђен у члану 45. став 3. тог законика.

Одредбом члана 45. став 3. КЗ је прописано да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора у трајању до једне године, суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учињено може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

По оцени Врховног суда, Апелациони суд у Новом Саду је, као другостепени, изрекавши окривљеном казну затвора у трајању од 1 године и одређивањем да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује, уз примену електронског надзора, повредио одредбу члана 246а став 4. КЗ, из разлога што је истом изричито прописано да уколико је учиниоцу кривичног дела из члана 246а став 2. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, изречена казна затвора, да се иста не може извршити на начин предвиђен у члану 45. став 3. Кривичног законика. Дакле, суд није могао одредити да се изречена казна затвора у трајању од 1 године издржава у просторијама у којима окривљени станује, а како је Апелациони суд учинио побијаном пресудом.

Из изнетих разлога, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца и на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП, утврдио да је побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 684/23 од 29.02.2024. године учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 246а став 4. у вези члана 45. став 3. КЗ, у корист окривљеног АА, не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић